Vi maa indrømme, at det lyder noget underligt i Retning af Logik og Kendskab til de rent legemlige Forhold, naar Paulus i sin Anvisning om, at Kvinderne skal bedække deres Hoved, begrunder dette med, at Manden ikke er af Kvinden, men Kvinden af Manden. Ikke en eneste Kvinde undtagen Eva er dannet ud af en Mand, men siden den Tid er alle Mænd fødte af Kvinder.

For Aarhundreder tilbage talte Job og senere Jesus om „Manden, der er født af Kvinden". Hvilke Slutninger man nu saa siden vil uddrage af Paulus's Ord, dette at Kvinderne er fødte af Mænd, kan han da ikke have ment. Hvad han nu end har tænkt paa dermed, saa talte han i denne Sammenhæng til de korinthiske Kvinder, og dette kan da ikke gælde Nutidens Kvinder, der lever under ganske andre Forhold. Naar vi læser Pauli Breve, saa aander der gennem dem alle hans store Kærlighed til Frihed og Retfærdighed, der uden Tvivl vilde stille ham ved Siden af Mænd som Stuart Mill, Jakob Bright, Abraham Lincoln, William Lloyd Garrison, Præsident Rosevelt og andre Mænd, der har kæmpet for Kvindens Frigørelse.

Apostelen Peter bliver ofte paa Grund af hans Ord om Underdanigheden, stillet blandt vore Modstandere, som om han dermed havde sagt: „Kvinderne maa ikke stemme". Men Stemmeretten har ikke noget at gøre med Lydigheden mod vor Ægtefælle. Vi kan være lydige mod ham eller lade være, selv om vi ingen Stemmeret har. Ingen Stemmeret at have er meget værre, end at maatte vise Lydighed mod vor egen Mand. Det første betegner nemlig, at „vi maa lyde Love, der er lavede af andre Kvinders Mænd". Hvis Petrus havde sagt, at alle Kvinder altid skulde lyde alle mulige Mænd, der var alle mulige andre Kvinders Ægtefæller, enten de saa er fordrukne eller afholdne, ærlige eller Snydere, kydske eller vellystige, oplyste eller uvidende, gode eller onde, troende eller ugudelige, se da var sikkert det Petrus skrev, ikke indblæst ham af Gud. Men det sagde han jo heller ikke. Og selv den bedste Mand nutildags kan vel en Gang imellem tage Fejl og komme til at forlange det af sin Kone, som selv den bedste, frommeste og lydigste Kone ikke mener, hun kan forsvare over for Gud at lyde ham i.

Regeringen straffer ikke længere Mændene for det, deres Koner gør galt; Kvinden maa selv tage Straffen. Hvis de er forstandige Kvinder, overvejer de først, om det er Ret at handle saaledes, førend de adlyder.

Petrus, der selv fandt det saa vanskeligt at være taalmodig og underdanig, fremhævede Underdanigheden som en Hoveddyd: Værer al menneskelig Orden underdanig — det være sig Konger — det være sig Statholdere. Viser Kongerne Ærefrygt. I Tjenere, værer Eders Herrer underdanige. De yngre maa stadig underordne sig de ældre. Ifører Eder alle Ydmyghed, for at I bedre kan tjene hverandre. Naar man vil fremhæve Petrus som en Autoritet, hvad Kvindernes Underdanighed angaar, saa kan Kvinderne som Svar derpaa anføre Petrus's Ord: „Ifører Eder alle Ydmyghed mod hverandre". Nutidens Kvinder, der har taget aka-